

برگرفته از قانون بیمه بیکاری مصوب ۱۳۶۹

■ ماده ۱ - کلیه مشمولین قانون تأمین اجتماعی که تابع قوانین کار و کار کشاورزی هستند مشمول مقررات این قانون می‌باشند .

■ تبصره - گروههای زیر از شمول مقررات این قانون مستثنی هستند:

- ۱ بازنشستگان و ازکارافتادگان کلی.

- ۲ صاحبان حرف و مشاغل آزاد و بیمه‌شدگان اختیاری.

- ۳ اتباع خارجی.

■ ماده ۷ -

■ تبصره - ۲ افراد تحت موضوع این ماده عبارتند از:

- ۱ همسر (زن یا شوهر)

- ۲ فرزندان اناث مادام که ازدواج ننموده و فاقد حرفه و شغل باشند.

- ۳ فرزندان ذکور که سن آنان کمتر از هجده سال تمام باشد و یا منحصراً به تحصیل

اشتغال داشته و یا طبق نظر پزشک معتمد سازمان تأمین اجتماعی، ازکارافتاده کلی باشند.

- ۴ پدر و مادر که سن پدر از (۶۰) سال متجاوز باشد و یا طبق نظر پزشک معتمد

سازمان تأمین اجتماعی ازکارافتاده کلی باشند و در هر حال معاش آنان منحصراً توسط بیمه شده تأمین گردد.

- ۵ خواهر و برادر تحت تکفل در صورت داشتن شرایط مربوط به فرزندان اناث و

ذکور، مذکور در بندهای (۲) و (۳) این تبصره.

■ تبصره - ۳ دریافت مقرری بیمه بیکاری مانع از دریافت مستمری جزئی نمی‌گردد.

■ تبصره - ۴ در صورت بیکاری زوجین فقط یکی از آنان (زن یا شوهر) محق به

استفاده از افزایش مقرری به ازاء هر یک از فرزندان خواهد بود.

■ تبصره - ۵ بیمه شده بیکار و افراد تحت تکفل، در مدت دریافت مقرری بیمه بیکاری

از خدمات درمانی موضوع بندهای "الف" و "ب" ماده (۳) قانون تأمین اجتماعی

استفاده خواهند کرد.